

A close-up portrait of a woman with vibrant red hair and striking blue eyes. She is looking slightly upwards and to the right with a gentle expression. The background is softly blurred, focusing attention on her face.

PMM

JUVENT PLEEGZORG MAGAZINE

Nr. 07 • september • 2012

Nieuws en tips

De wereld van: Sarah

Dagboek van een **behandelgezin**

En nog veel meer...

JUVENT

JEUGD & OPVOEDHULP
ZEELAND

Sinds ik in 2005 bij Juvent ging werken ben ik steeds in meer of mindere mate betrokken geweest bij pleegzorg. Pleegzorgbegeleiders zeggen al sinds jaar en dag dat pleegzorg complex is en hebben het over "het specifieke van pleegzorg". Ik kreeg er altijd een beetje de kriebels van. Hoezo specifiek? Iedere hulpverleningsvorm heeft toch zijn specifieke zaken en bijzonderheden? Waarom vindt pleegzorg zich zo bijzonder? Ik hoor mezelf echter de laatste jaren steeds vaker zeggen dat pleegzorg soms toch wel erg complex is. Het heeft te maken met de veelheid aan partijen om een kind en met de vele regelgeving en de onduidelijkheden daarin. Ben ik nu dus definitief ingezogen geraakt in de wereld van pleegzorg nu ik de dingen roep die ik voorheen betwistte? Of heb ik meer inzicht gekregen in deze bijzondere hulpverleningsvorm? Begeleid bezoek is zo'n onderwerp waarin je die complexiteit terugziet. Alle partijen vinden er iets van en moeten er samen uitvoering aan geven. Wat kan van eenieder verwacht worden en hoe laten we dit voor het kind zo goed mogelijk verlopen maar houden we ook de belangen en mogelijkheden van ouders en pleegouders in het oog? In deze PM belichten we dit onderwerp van diverse kanten. Complex hoor, pleegzorg.....

Andrea Klap
Manager Ambulant & Pleegzorg

P 4.5.9 Vanuit Juvent

- Gieke belt met
- Pleegouderraad
- Gezinshuis Serooskerke stopt

P 10.11 De wereld van

- Sarah



Colofon

PM verschijnt vier keer per jaar en wordt gratis toegezonden aan (aspirant) pleeggezinnen, begeleiders en andere betrokkenen bij pleegzorg van Juvent, Jeugd & Opvoedhulp Zeeland.

Redactie Jolanda van den Doel, Andrea Klap, Lia Koolen, Jeroen Rempt, Gieke Schuwer en Jacqueline Lepoeter.

E-mail: pm@juvent.nl

Concept en uitvoering www.studioRAVEN.nl

Fotografie De geportretteerde personen in deze uitgave hebben geen relatie met het onderwerp, tenzij expliciet vermeld.

Tips Heeft u tips of vragen naar aanleiding van PM? Heeft u onderwerpen die u graag aan bod ziet komen? Laat het ons weten: mail naar pm@juvent.nl

Inhoud

P 6.7.8 Interview

- Dè bezoeksregeling bestaat niet

P 12.13 Achtergrond

- Dagboek van een behandelgezin

P 14.15 In het nieuws

- Hechting en langdurige uithuisplaatsing
- Verdubbeling ots-verzoeken ongeboren kind
- Kinderen onvoldoende gehoord

Juvent

Bezoekadres
Park Veldzicht 43
4336 DW Middelburg
info@juvent.nl

Postadres
Postbus 140
4330 AC Middelburg
Tel: 0118 63 55 10

Crisisteam: 06-22 93 88 89
www.juvent.nl

Online

www.steunpuntpassendonderwijs.nl

Ouders van leerlingen die extra steun nodig hebben, kunnen sinds 1 augustus met hun vragen terecht bij het Steunpunt Passend Onderwijs. Het steunpunt is bedoeld voor ouders van leerlingen met extra ondersteuningsbehoefte, zoals chronisch zieke of gehandicapte kinderen of kinderen met leer- en/of gedragsproblemen. Bij het Steunpunt Passend Onderwijs vindt u informatie over de Wet passend onderwijs en de gevolgen hiervan voor een kind. Het Steunpunt Passend Onderwijs wordt mogelijk gemaakt door het ministerie van OCW.

Literatuurlijst

De literatuurlijst van het NJI bevat een niet-wetenschappelijk onderbouwde selectie van boeken voor ouders. De lijst is ingedeeld op onderwerp en bevat titels over onderwerpen waar ouders vragen over hebben zoals adoptie, echtscheiding, grenzen stellen, pesten, slapen en ziek zijn. Bij elke titel staat een korte samenvatting van de inhoud en waar mogelijk is de prijs van het boek vermeld. Sommige boeken kunnen uitverkocht of in herdruk zijn, maar zijn misschien wel in de bibliotheek verkrijgbaar. www.nji.nl/digitaalmagazijn/OpvoedingontwikkelingouderschapNJI2012.pdf.

TOKO

Bij een crisisplaatsing, maar ook als een pleegkind onverhoopt langer blijft, zijn er allerlei zaken die (plotseling) aangeschaft moeten worden: een maxi cosi, kinderstoel, box, kleding, enzovoort. Op dat moment kunnen de TOKO's in Zeeland een uitkomst zijn. TOKO staat voor: Te leen, Op verzoek, Kostenbesparend, Opnieuw gebruikt. Op één adres staat (bijna) alles voor u klaar. Materialen zijn te leen voor 5 euro. Kleding mag zo worden meegenomen. Kijk voor meer informatie op: www.pleegoudersupportzeeland.nl

www.sndbites.nl

SndBites is een interactieve internetfilm voor jongeren van 15 tot 18 jaar op vmbo's en roc's over een gezonde leefstijl en verantwoorde keuzes rond alcohol, uitgaan en vrijen. SndBites is een initiatief van het Trimbos-instituut, Soa Aids Nederland en het Centrum Media & Gezondheid. De film gaat over de ervaringen van vier jongeren met alcohol, soa's en gehoorschade en speelt zich af in een discotheek. SndBites wil aanzetten tot zelfreflectie over de eigen leefstijl en is gemaakt om jongeren te bereiken die bij voorbaat weinig interesse hebben in onderwerpen als alcoholgebruik, veilig vrijen en gehoorschade.

Tip 1



Omgaan met geld

Meneer Beer is een nieuw boekje in het aanbod van het Nibud over financiële opvoeding. Het thema van Meneer Beer is goed omgaan met geld, maar dit wordt vooral op een speelse manier aan 6- en 7-jarige geïntroduceerd. Het opvoedende is ondergeschikt aan het leuke en spannende verhaal. De boodschap is dat je goed genoeg bent, zoals je bent. Je hebt daarvoor helemaal geen luxe en dure spullen nodig. Door het verhaal van Meneer Beer kun je leuke gesprekjes voeren met een kind. Een leuk verhaal om dit stukje van de opvoeding ook te starten. www.nibud.nl

Yeah Right!

Tip 2

Een boekje open over kinderrechten

Op welke leeftijd mag je een krantenwijk beginnen? Heb je recht op frieten bij je eten? Wanneer mag je zelf besluiten dat je donor wilt zijn? En hoe oud moet je zijn om je mening aan de kinderrechter te laten horen? Op deze vragen krijgen kinderen en jongeren antwoord in de brochure: Yeah Right! Een boekje open over Kinderrechten.

Je leest er alle rechten van kinderen in Nederland; op een stickervel staat de website waar nog veel meer is te vinden. Het is gratis te bestellen bij of op te halen bij Clientservice. Juvent gaat deze folder toevoegen aan het Startpakket dat aan aspirant-pleegouders wordt verzonden. (Pleeg)kinderen die graag een eigen exemplaar willen hebben: vraag het aan je contactpersoon van Juvent, of bestel 'm gratis via de website van Defence for Children: www.defenceforchildren.nl



Verwaarloosd door verwenning

Problematisch verwende kinderen krijgen veel materiële zaken of doen ervaringen op die niet bij hun leeftijd, hun interesses en hun talenten passen. Bij problematische verwenning is er sprake van grenzeloosheid en toegeeflijkheid van de kant van de ouders, waardoor de gezonde ontwikkeling van het kind in gevaar komt. Problematische verwenning is een vorm van verwaarlozing. De auteur beschrijft waarom ouders verwennen, welke negatieve gevolgen problematische verwenning heeft, wat de gevolgen in het onderwijs zijn en hoe het tij te keren. Verkrijgbaar voor 17,50 euro in de boekhandel. *Het verwende kind syndroom : jongens en meisjes verwaarloosd door verwenning / W. de Jong - ISBN 9789077671689*



Tip 3

Je kind op social media

Soci@l kids is een reisgids voor ouders over een wereld die veel kinderen al lang betreden hebben. De auteur laat ouders zien hoe de virtuele speelplaats van het kind eruitziet en hoe leuk en leerzaam sociale media zijn, maar ook wat je kunt doen als je kind online gepest wordt of te veel games speelt. Aan de orde komen Hyves, Facebook, MSN en Twitter en hoe je je kind kunt begeleiden in het gebruik van deze sociale media. De auteur bespreekt ook social gaming, cyberpesten en privacy. Verkrijgbaar voor 16,95 euro in de boekhandel. *Soci@l kids: je kind op social media / M. Slegers. – ISBN 9789055948772*



Pleegouderraad

De Pleegouderraad (POR) praat en denkt mee over het pleezorgbeleid bij Juvent. Met als doel de pleezorg voor zowel pleegouders als pleegkinderen beter te laten functioneren. In PM stellen we de leden stuk voor stuk voor:




Naam: Jeroen Leenknecht
Plaats: Vogelwaarde
Burgerlijke staat: Getrouwd, 2 pleegzonen

“Samen met mijn vrouw zijn we een behandelgezin voor twee jongens met een verstandelijke beperking. Vanuit deze hoedanigheid ben ik gevraagd om deel te nemen aan de overleggen van de POR. De POR bestaat uit een aantal pleegouders, die allemaal een andere vorm van pleezorg aanbieden. Elke maand komen we een keer bij elkaar om samen het huidige beleid en dat van de toekomst bij Juvent op het gebied van pleezorg te bespreken. Doordat we allemaal door onze eigen pleezorgbril kijken kunnen we elkaar aanvullen en hebben we een brede kijk op ontwikkelingen en processen in de pleezorg. Wij vinden het met z’n allen ontzettend belangrijk dat Juvent op het gebied van pleezorg te allen tijde streeft naar het zo goed mogelijk vorm geven van het pleezorgbeleid. Door hier als ervaringsdeskundigen op regelmatige basis naar te kijken houden we elkaar en Juvent alert.”

Vragen? Contact? Een tip voor de POR?
Mail naar: info@por-zeeland.nl

Dè bezoeksregeling bestaat niet

A photograph of four children playing in the ocean waves. On the left, a child in a red hat and blue vest walks away. In the center, a boy in a red shirt is kneeling. To his right, a girl in a pink shirt is looking down. On the far right, a girl in a blue swimsuit stands looking out. The background shows white-capped waves under a clear blue sky.

Pleegkinderen hebben vrijwel allemaal te maken met een of meerdere bezoeksregelingen. Ze zien hun ouders, soms broers of zussen of andere familieleden. Over de bezoeksregeling wordt goed nagedacht, en het belang van het kind moet als uitgangspunt dienen voor de afspraken die gemaakt worden. Soms gaat dit makkelijk en vlot, maar veel vaker levert het veel discussie op en blijkt dat 'het belang van het kind' dat iedereen voor ogen heeft, door elke partij net even anders uitgelegd wordt. En dat is ook wel logisch. Er zijn veel partijen bij betrokken, die allemaal hun eigen emoties hebben en vaak moeten geven en nemen om tot een goede regeling te komen. In PM laten we een aantal van deze partijen aan het woord over begeleide bezoeken.

Interview

Mirjam, pleegzorgwerker

Een kind woont in een pleeggezin en één keer in de zoveel tijd bezoekt het zijn biologische familie. Wat komt daar allemaal bij kijken?

Mirjam: "Het is een combinatie van factoren waarmee rekening wordt gehouden als het om (begeleide) bezoeken gaat: de veiligheid van het kind, het juridische kader (OTS, vrijwillig, voogdij), de duur van het bezoek, de inhoudelijke vorm, de frequentie, de aanwezigheid, de al dan niet aanwezige begeleiding, de locatie, de reistijd, de wensen van het kind/ouders/pleegouders, om er een paar te noemen. En bij elke bezoekregeling wordt een afweging gemaakt welke factor zwaar, zwaarder, het zwaarst weegt. Elke afzonderlijke factor is op zijn beurt weer variabel. Kortom: De bezoekregeling bestaat niet.

In de regel wordt ervan uitgegaan dat het goed is als kinderen hun biologische familie blijven ontmoeten. Ik ken (bijna) geen pleegouders die zeggen: 'dat vind ik nou echt flauwekul, waarom zou een pleegkind nog op bezoek moeten bij zijn moeder of vader?' Toch is mijn ervaring als pleegzorgbegeleider dat een bezoek van een pleegkind aan zijn biologische familie vaak iets heel ingewikkelds is. Benadeling van een van de betrokkenen ligt op de loer. Er wordt gesproken over 'het belang van het kind' maar vanuit verschillende perspectieven kan 'het belang van een kind' heel goed meerduidig zijn.

Voor het pleeggezin kan het lastig zijn hun pleegkind naar zijn biologische familie te laten gaan. 'Ik krijg hem als een stuiterbal terug na zo'n weekend!', wordt er dan wel eens gezegd. Pleegouders kunnen het gevoel hebben dat een bezoek van een pleegkind aan zijn biologische familie het kind meer kwaad doet dan goed. Je zit er als pleegouders ook niet op te wachten, op zondagavond, dat je je pleegkind in de 'hyperstand' terugkrijgt. Is dat een reden het kind en de ouders een bezoek te ontzeggen of de bezoekregeling aan te passen? Soms wel, soms niet.

Ik vind het als pleegzorgbegeleider belangrijk de bezoekregeling te zien als een dynamisch proces van meerdere belanghebbenden, dat het verdient om steeds weer besproken te worden als dat nodig is. Flexibiliteit is het sleutelwoord en flexibiliteit is ook wat ik van pleegouders en ouders verwacht."

Ruud, gezinsvoogd

Ruud: "Waar we regelmatig tegenaan lopen, vooral in de beginfase, is dat er veel strijd is met de ouders over de uithuisplaatsing en de bezoekregeling. Het is begrijpelijk dat ouders zich zo opstellen, het kind is tenslotte bij hen uit huis geplaatst. Er is dan sprake van een verlieservaring die emotioneel veel teweeg kan brengen. Ditzelfde geldt ook voor het kind, afhankelijk van de leeftijd en situatie. Als ouders een uithuisplaatsing geaccepteerd hebben en er geen sprake (meer) is van een geheime plaatsing, kan er contact zijn bij het pleeggezin thuis als de pleegouders hiermee akkoord gaan. Dit kan nooit een verplichting zijn voor de pleegouders omdat er dan in de persoonlijke leefomgeving van de pleegouder wordt getreden, die men soms om diverse redenen voor zichzelf wil houden. Er kan tevens op gegeven moment gekozen worden voor een begeleid bezoek in het ouderlijk huis. In dit geval kan er sprake zijn van een ophanden zijnd traject terug naar huis."

Een begeleid bezoek zal in de meeste gevallen de eerste tijd begeleid worden door de gezinsvoogd. Ruud: "Omdat Bureau Jeugdzorg Zeeland (BJZ) belast is met de uitvoering van de kindbeschermende maatregel wil zij ook zicht krijgen op de wijze van omgang met elkaar. BJZ is verantwoordelijk voor het feit dat de situatie veilig dient te blijven en zal indien nodig passend op een situatie moeten kunnen reageren. BJZ verwacht van de pleegouders dat zij de begeleide bezoeken ondersteunen door het kind op een positieve manier voor te bereiden op het moment dat zij contact gaan hebben met hun ouder(s). In sommige situaties is de pleegouder zelf ook aanwezig bij het begeleide bezoek. Dit kan te maken hebben met de ontwikkelingsfase van het kind waarbij het een vertrouwde volwassene in de buurt heeft om op terug te kunnen vallen wanneer nodig. Binnen de begeleide bezoeken wordt er in het algemeen naar gestreefd deze in frequentie en duur te laten toenemen als er sprake is van positieve ontwikkelingen. Bezoeken kunnen dan op den duur onbegeleid plaatsvinden. Als de ontwikkelingsbedreigingen in de thuissituatie van het kind niet afnemen zal een lagere frequentie in de begeleide bezoeken gehandhaafd blijven. Als het perspectief voor het kind is dat het op zal groeien in het pleeggezin, is het ook mogelijk te komen tot onbegeleide bezoeken tussen het kind en de ouders. Er moet dan wel voldoende vertrouwen zijn in de situatie en een goede samenwerking tussen ouders, pleegouders en BJZ."

Karien, Pleegmoeder

Karien: “Op een dag vertelde de voogd mij, dat ze in het vervolg de ouderbezoeken bij ons thuis wilden plaats laten vinden. Daar schrok ik behoorlijk van. Hoe moest dat, ik was dat helemaal niet gewend en had tot nu toe in ons gezin alleen maar geheime plaatsingen gehad. Alle bezoeken vonden daardoor plaats bij BJZ, en ik was daar niet bij. We besloten het gewoon maar te gaan proberen en af te wachten hoe het zou gaan. Ik heb altijd vanaf de eerste dag de pijn gevoeld die de ouders moesten hebben omdat ze niet zelf voor hun kindje konden zorgen. Dus wilde ik dat ze het gevoel konden hebben dat ze er voor 100% mochten zijn voor hun kindje. Daarom probeer ik de bezoeken altijd zo ontspannen mogelijk te maken, door gezellig samen te lunchen, en onze pleegdochter te laten kiezen wat er gegeten wordt. We weten allemaal al dat het altijd tosti’s zijn. Als haar moeder er is zet ons pleegdochtertje als eerste de ketchup op tafel en begint ze verder de tafel te dekken, al brabbelend: “tosti’s maken”. Het ijs is daardoor altijd heel snel gebroken. Ons pleegdochtertje zit altijd naast haar eigen moeder en als ze nog wat vraagt, mag moeder dat beslissen. Ze vraagt dan mijn goedkeuring en ik zeg altijd: ‘Als jij het goed vindt, mag het van mij ook. Want het is jouw dochter.’ Ik vind het super dat ik voor haar mag zorgen, en daar zijn haar ouders ook heel blij mee. Soms gaan we naar de stad en als ik dan kleding koop, laat ik haar mee beslissen. Hier geniet ze van. Ook bespreek ik wat ze een leuk kapsel vindt. Kort of lang, ze vindt het geweldig dat ze daar over mee mag beslissen. Hierdoor zijn het hele ontspannen en relaxte bezoeken geworden en dat is ook een stimulans voor de moeder om haar bezoeksafspraken na te komen. Ze heeft nog nooit verstek laten gaan. En dat is super voor onze pleegdochter. Dat haar moeder altijd komt, maakt haar blij, en daar genieten we allemaal enorm van. De bezoeken met de vader van mijn pleegdochter verlopen wat moeizamer. Omdat hij financieel niet altijd in de gelegenheid is om te komen en veel verder weg woont, is de frequentie van de bezoeken verlaagd. Ik heb de bezoeken eerst zelf begeleid, maar dat werd steeds moeilijker. Voor mij, maar ook voor vader en voor onze pleegdochter. Omdat wij dit allemaal zo voelden en hier over konden praten met de gezinsvoogd en onze TPZ- begeleidster, is de oplossing gekomen om de bezoeken te laten begeleiden. We zijn wel op de zelfde voet verder gegaan: lekker lunchen en lekker spelen met papa. Uiteindelijk is iedereen tevreden aan het eind van het bezoek. De bezoeken vinden voor onze pleegdochter zo steeds plaats in een voor haar veilige omgeving. Ik voel mij er na ieder bezoek goed bij dat de ouders er weer mochten zijn voor hun kindje. Als onze pleegdochter na afloop heerlijk ligt te slapen, zijn pas echt alle spanningen weg. Het allerbelangrijkste is dat elk bezoek een klein feestje is voor de ouders en voor het kind!”

Mieke, werkbegeleider

Niet bij alle bezoeken is begeleiding aanwezig. In een gesprek met werkbegeleider Mieke wordt duidelijk hoe er afgewogen wordt hoe een bezoeksregeling er het beste uit kan zien.

Mieke: “Het draait allemaal om het krijgen van consensus en commitment tussen de ouders en de pleegouders. Als de pleegouders open kunnen staan voor de ouders, geeft dit het kind de ruimte om van al deze mensen te houden, waardoor de kans kleiner wordt dat het in een loyaliteitsconflict terecht komt.” Voor pleegouders, realiseert Mieke zich, is dit soms een behoorlijke opdracht. Mieke: “Het laten opgroeien van een kind in je gezin wordt goed overwogen, maar de impact van de familie die bij dit kind hoort, is vaak lastiger vooraf in te schatten.”

Mieke heeft in Brabant een training gevolgd. De gedragsdeskundigen van de pleegzorgorganisatie en Bureau Jeugdzorg hebben daar de handen ineen geslagen en een checklist ontwikkeld, die het makkelijker moet maken om gefundeerd advies te geven over de bezoeksregeling. Deze lijst, de Checklist Ouder Contacten Pleegzorg (CHOP), wordt bij Juvent gebruikt tijdens het werkoverleg als er meer helderheid moet komen over de bezoeken. Mieke: “Voorwaarden voor het gebruik van de CHOP zijn dat het perspectief duidelijk moet zijn, en dat de pleegouders in de praktijk in staat zijn de ouders te accepteren en te respecteren. Er worden bij de CHOP 3 grote gebieden onderzocht:

- Wat zijn de mogelijkheden en onmogelijkheden van het kind
 - Wat zijn de mogelijkheden en onmogelijkheden van de ouders
 - Wat zijn de mogelijkheden en onmogelijkheden van de relatie tussen de ouder en het kind
- Op alle drie de terreinen worden beschermende factoren en risicofactoren gemeten. Hoe meer risicofactoren, hoe meer bescherming het kind nodig zal hebben tijdens de bezoeken. Na de weging van alle factoren kan er advies uitgebracht worden over de plaats, frequentie en de duur van het bezoek en / of de aanwezigheid van een volwassene gewenst is.”

Mieke legt uit dat het voordeel van deze werkwijze is, dat heel duidelijk in kaart is gebracht hoe de situatie is, en dat dus met een goede onderbouwing advies gegeven kan worden. Mieke: “Naast de individuele kenmerken zijn er ook algemene richtlijnen te noemen. Een jong kind lijkt bijvoorbeeld in het algemeen beter in aanwezigheid van een pleegouder, en in het pleeggezin thuis, een bezoek te kunnen krijgen. Een wat ouder kind is, als zijn ontwikkeling goed verloopt, beter in staat zich te redden zonder directe aanwezigheid van een hechtingsfiguur, en kan dus makkelijker zonder begeleider tijdens een bezoek. Uiteindelijk gaat het erom een bezoeksregeling te realiseren waarin continuïteit en regelmaat gewaarborgd is, en waarbij alle partijen zich prettig en ontspannen kunnen voelen. Het is een groeiproces, en vraagt om engelengeduld.”

Vanuit Juvent

Gieke belt met



Wat drijft pleegouders? Wat is hun verhaal? Er is maar een manier om er achter te komen: Er naar vragen!

Deze keer belt Gieke met pleegmoeder Claudia.

Zes weken na het afronden van de STAP gaat de telefoon. Op het moment dat ik bel is dit inmiddels weer 6 maanden geleden. Het pleegjongetje van bijna 5 jaar dat toen kwam, woont er nog steeds.

Claudia: “We hebben zelf een zoon van 8 jaar. Na een periode waarin we geprobeerd hebben zelf een tweede kindje te krijgen, hebben we andere opties bekeken. Kinderen die kwamen spelen en logeren wilden altijd graag blijven. Er is iets in huis wat deze plek fijn maakt voor kinderen. Natuurlijk konden we kiezen voor adoptie, maar er zijn in Nederland zo veel kinderen die ook hulp nodig hebben, dus kozen we voor pleegzorg. We zaten na het afronden van de STAP al weken in afwachting, zullen we gebeld worden en wanneer? We zouden maandag op vakantie gaan en die donderdag ervoor werden we gebeld. We hebben gelijk “ja” gezegd.

Er kwam een 5-jarig jongetje in huis, met een plastic zakje met kleren. Hij stond verloren in de woonkamer. Het was onze zoon die hem heeft rondgeleid en die hem heeft afgeleid van alles wat er rond hem gebeurde. Nu nog heeft onze zoon een belangrijke rol in het leven van ons pleegkind. En ondertussen ook andersom; ze hebben heel veel aan elkaar. Waar onze zoon eerst vriendjes had die kwamen spelen en weer weggingen heeft hij nu iemand die blijft.

Ze hebben zelfs al en toe een echte “broerdiscussie”.

Het mooie aan pleegzorg is dat we zien dat dit kind flexibel is dat hij nog zo veel kan leren bij ons. Hij zit lekker in zijn vel. Dat we hem een fijne plek mogen geven waarin hij veilig kan opgroeien, dat vinden we mooi. Onze zoon heeft ook veel meer zelfvertrouwen gekregen door onze pleegzoon, hij is een echte grote broer geworden.

Onze omgeving heeft zich zorgen gemaakt toen we hier aan begonnen. Er is een soort cliché rond pleegzorg; je haalt een drama in huis met veel probleemgedrag. We hebben dat nooit zo gezien en we hebben ervaren dat dit beeld niet realistisch is.

We voelen dat we er niet alleen voor staan, we kunnen altijd terugvallen op begeleiding en we voelen de vrijheid om zelf mee te denken en onze invulling aan het pleegouderschap te geven.

Of hij lang in huis mag zijn is de vraag. De zitting in november gaat daar wat meer duidelijkheid over geven. Ik kan daar nog niet veel over zeggen, maar ik vertrouw erop dat er goed gekeken wordt of dit kind terug naar huis kan. Dat het er veilig is. Kinderen horen bij hun ouders, dat voelen we heel sterk. Toch is het weleens moeilijk die onduidelijkheid, ook naar de kinderen toe. Mocht hij weggaan, mag hij van ons altijd terug komen. Dat stelt ons gerust. Laatst vroeg hij; Ik mag hier toch nog wel 1000 nachtjes blijven? En ik antwoordde; “Ja, je zou hier van mij nog 1000 nachtjes mogen blijven.”

Gezinshuis in Serooskerke stopt...

Mirjam Verwoerd: “Na tien jaar gezinshuis hebben wij in goed overleg met direct betrokkenen besloten ermee te stoppen. Dit besluit is voor ons emotioneel maar we kijken terug op bewogen en waardevolle jaren voor onszelf en hopelijk ook voor de kinderen die aan onze zorg waren toevertrouwd. Een ieder die ons in de afgelopen jaren heeft geholpen onze passie uit te dragen, bedankt!”

Andrea Klap: “Ik heb enorm veel waardering voor de manier waarop Mirjam en Menno Verwoerd de afgelopen tien jaar het gezinshuis hebben vormgegeven en hoe zij hun huis en gezin opengesteld hebben voor kinderen die dit nodig hadden. Vele kinderen hebben mogen profiteren van hun bevoegdheid, gastvrijheid en capaciteiten.



Een nieuw bed, een nieuwe klok, nieuwe huisdieren, nieuwe grote mensen en nieuwe kinderen om mee in een huis te wonen. Er verandert veel in de wereld van een pleegkind. In deze rubriek laten pleegkinderen ons hun wereld zien met foto's die zij zelf hebben gemaakt. Wil je ook met je foto's in PM? Stuur dan een e-mail naar pm@juvent.nl.

Kijk deze keer mee in de wereld van Sarah. Ze is 6 jaar oud en woont bij haar pleegouders in Yerseke.



De wereld van

Sarah

"Ik ben Sarah, ik ben zes jaar. Na de zomervakantie ga ik naar groep 3. Dan ga ik zelf leren lezen en schrijven, daar heb ik veel zin in. Dan ga ik mijn broertje en vriendinnetje dat ook leren, want ik vind het leuk om schooltje te spelen. Ik houd ook van buitenspelen, fietsen en zwemmen, maar niet als het regent. Ik woon bij pleegouders in Yerseke en ik ga ook wel eens op bezoek bij papa en bij mama. Op een foto zit ik een boek te lezen wat ik de laatste keer van mama heb gekregen."



Maak kennis met

Juvent behandelt en begeleidt kinderen met gedragsproblemen en een specifieke begeleidingsvraag. Een behandelgezin van Juvent is bedoeld voor kinderen en jongeren met een licht verstandelijke beperking, waarbij de problemen dusdanig zijn dat een kind moeilijk kan functioneren in een regulier (pleeg)gezin en wonen op een behandellocatie van Juvent niet de voorkeur heeft. PM heeft Jeroen Leenknecht uit Vogelwaarde gevraagd om een week in zijn behandelgezin te beschrijven.



een behandelgezin

Sinds februari 2011 zijn we gestart als behandelgezin. Sophie en ik hebben twee jongens met een lichamelijke en verstandelijke beperking. Nick woont nu zo'n 3 jaar bij ons, hij is inmiddels 16 jaar en gaat elke dag naar de Wingerd in Terneuzen. Ritschie is in februari 2011 bij ons komen wonen en is 7 jaar, hij gaat 4 dagen in de week naar de Sprienke in verband met zijn lichamelijke beperking. Na ons vaste ochtendritueel staat stevast om half 8 de eerste taxi voor de deur. Ritschie huppelt naar de taxi van Anita toe en springt er in, op weg naar Goes. Nick staat ongeduldig te kijken wanneer zijn chauffeur Els nou toch komt, maar na een kwartier wachten kan hij met een lach op z'n gezicht ook de taxi instappen. Om half vier zijn beide jongens weer thuis. Moe van het leren, de activiteiten en de therapie op school komt ieder met zijn verhaal thuis. Ritschie wil honderduit vertellen, maar komt even niet uit z'n woorden. Na wat drinken en rustig aan tafel te zitten komen de verhalen van school. Welke letter er geleerd is, welke therapie hij heeft gehad en met wie hij op het plein heeft gespeeld of wie hij heeft geholpen op school. Nick daarentegen gaat op z'n eentje zitten, die moet duidelijk even bijkomen van alles en gaat met de lego in de weer. Bij het eten komen ook zijn verhalen los. Met behulp van de penfriend, een communicatiemiddel tussen school en ons, kan hij zelf laten luisteren naar wat hij gedaan heeft op school. Hij gaat dan met de penfriend op een sticker bij een plaatje in zijn communicatiemap staan wat is ingesproken door de meester of ons, samen met Nick.

Na het eten is het stevast voetballen in de tuin, en bij harde regen komen de auto's en de lego uit de kast. Nog even spelen, en dan start het avondritueel voor Ritschie. Als die op bed ligt gaat Nick z'n eigen plekje zoeken om weer even tot rust te komen. Stipt acht uur (bij het horen slaan van de kerkklok) komt hij de woonkamer in en zet de tv aan, tijd voor goede tijden slechte tijden! Met een kopje thee en een koekje. Bij de laatste toon van de tune stapt hij op en gaat zijn ritueel starten, nog even lezen / spelen op zijn kamer en dan gaat het licht echt uit.

Met onze mannen in huis komen er elke dag weer nieuwe anekdotes voorbij! Ze zorgen beiden voor veel creativiteit in hun doen en laten. Zo is Nick in de leeftijd dat we ook het scheren moeten gaan aanleren en heeft hij op school gehoord dat als je groter wordt je als jongen de baard in de keel krijgt. Zo zat hij tijdens het avondeten heel serieus te vertellen dat hij in z'n keel moest scheren, want daar kwam een baard! Ritschie, die nog geconcentreerd met aangepast bord en bestek zelfstandig kan eten, schuift zijn bord opzij en begint verder te eten van de tafel; het bord is toch maar niets, zijn concentratie is ten einde en de frustratie overheerst...dan maar verder met mes en vork vanaf de tafel eten, waarom heb je eigenlijk een bord nodig?

Naast een pleegzorgbegeleider is er ook een gedragsdeskundige betrokken bij de behandelgezinnen van Juvent. Jeroen: "Samen kunnen we nog meer leren van onze jongens en onderzoeken om hun kunnen en beperkingen zo goed mogelijk in beeld te krijgen. Daarnaast hebben we elke zes weken als pleegouders intervisie, waarin we met andere behandelgezinnen bij Juvent een casus bespreken uit de praktijk. Fijn om herkenning te hebben in de dingen waar je in de dagelijkse praktijk tegenaan loopt. Doordat beide jongens op het speciaal onderwijs zitten, betekent het voor ons nog regelmatig evaluaties op school, of bij artsen / orthopedische schoenmakers en therapeuten. Evalueren met onze pleegzorgbegeleidster en soms als het niet lekker loopt op school ook met de gedragsdeskundige overleggen. En onze jongens vragen ook regelmatig wanneer Jannie (onze pleegzorgbegeleidster) weer eens komt kletsen met hun, zodat de vragen die er zijn over papa en mama gesteld kunnen worden!"

Hechting en langdurige uithuisplaatsing

Uit wetenschappelijk onderzoek naar hechting blijkt dat het van belang is om kinderen bij uithuisplaatsing zo snel mogelijk stabiel te plaatsen. Tussen deze inzichten en de huidige praktijk in de jeugdzorg gaapt een diepe kloof. Dit is het verslag van een discussiebijeenkomst die het Nederlands Jeugdinstituut begin juni organiseerde met diverse betrokkenen uit de jeugdzorg en de wetenschap om te kijken hoe dat verschil valt te overbruggen. De deelnemers pleiten onder andere voor meer plekken waar kinderen bij professionele of gespecialiseerde opvoeders kunnen opgroeien. Ook geven zij aan dat de jeugdzorg meer aandacht voor continuïteit in de levensloop van kinderen moet hebben en meer aandacht voor de langdurige professionele opvoeding die kinderen met meervoudige problematiek nodig hebben.

Bron: NJi 2012



In PM5 (op de website van juvenet, www.juvent.nl, zijn alle edities van PM digitaal in te zien) omschreef gedragsdeskundige Elske Idema al een aantal zaken die spelen bij het plaatsen van een kind in een pleeggezin, eigen gezin of elders.



Kinderombudsman: Kinderen onvoldoende gehoord

Kinderen en jongeren kunnen te weinig hun stem laten horen bij beslissingen die hen aangaan, concludeert Kinderombudsman Marc Dullaert in een onderzoek dat hij op 5 juli aanbood aan minister Ivo Opstelten van Veiligheid en Justitie. Dullaert onderzocht de klachten van kinderen die vonden dat er onvoldoende naar hen werd geluisterd, bijvoorbeeld bij een uithuisplaatsing, plaatsing in een pleeggezin of bij scheiding van de ouders. Als een kind het idee heeft dat niemand voor hem opkomt kan hij een bijzonder curator krijgen, die wordt door de rechter benoemd. Het blijkt dat maar weinig mensen de bijzonder curator kennen, hij wordt ook niet vaak benoemd. De Kinderombudsman pleit ervoor in alle situaties waarin kinderen in de knel dreigen te raken, een bijzonder curator te benoemen. Ook moeten er kwaliteitsnormen komen waar bijzonder curatoren aan moeten voldoen en beveelt hij aan een landelijk registratiesysteem van bijzonder curatoren op te zetten. Bron: ANP; De Kinderombudsman

NJi adoptie-dossier en andere dossiers

Het Nederlands Jeugdinstituut heeft een digitaal dossier uitgebracht over adoptie. Het dossier Adoptiegezin is bedoeld voor beroepskrachten die in hun werk te maken hebben met adoptiekinderen en hun ouders. In het dossier is onder meer te lezen wat werkt bij adoptie, welke erkende interventies er zijn voor het verbeteren van de hechting tussen ouder en kind en welke instrumenten en voorzieningen er zijn voor adoptiegezin. Ook is inzichtelijk gemaakt welke wet- en regelgeving er is op het gebied van adoptie en is er een overzicht van literatuur en onderzoek. Aangezien hechtingsproblematiek ook een veelvoorkomend thema is binnen pleeggezinnen kan deze informatie wellicht ook interessant zijn voor pleegouders: www.nji.nl > kennis > dossiers > adoptiegezin. U heeft hier gelijk ingang tot andere probleemgebieden. Bron: Nederlands Jeugdinstituut



Amsterdamse pleegkinderen?

De Prinses Margrietschool in het Zeeuwse dorp Kats kan sluiting voorkomen door Amsterdamse kinderen met leerachterstanden te onderwijzen. De Amsterdamse wethouder Lodewijk Asscher van Educatie laat de mogelijkheden van een samenwerking onderzoeken. Kinderen uit Amsterdam kunnen in Zeeland in gastgezinnen terecht en krijgen in de kleinere klassen op het platteland de aandacht die ze nodig hebben. De leerlingen zitten nu in schoolklassen met 35 kinderen. Het dorp Kats is op zijn beurt gebaat bij meer leerlingen. Bovendien kan de Zeeuwse school profiteren van de Amsterdamse onderwijskennis. Onderwijsambtenaren van de gemeente Amsterdam werken het plan uit in opdracht van Asscher. In het najaar moet het plan klaar zijn. Volgens de woordvoerder van de wethouder gaat het om kleine aantallen kinderen. Ze stelt dat alleen kinderen in aanmerking komen die in een benarde thuissituatie verkeren en met jeugdzorg te maken hebben.

Bron: ANP; Het Parool



'Jeugdstrafrecht beter voor 18- tot 24-jarigen'

Criminele jongeren van 18 tot 24 jaar zouden volgens het jeugdstrafrecht berecht moeten worden. Dat concluderen wetenschappers op basis van onderzoek dat zij 14 juni presenteerden tijdens een conferentie van het Nederlands Studiecentrum Criminaliteit en Rechtshandhaving (NSCR). Jongeren van 18 tot 24 jaar lijken meer op adolescenten van 15 tot 18 jaar dan op oudere volwassenen. De hersenen zijn pas na het 24e levensjaar helemaal ontwikkeld. Ook de criminaliteit, levensomstandigheden, sociale en psychologische ontwikkeling lijkt meer op die van minderjarigen. De nadruk zou meer moeten liggen op opvoeding en gedragsverandering, zoals bij het jeugdstrafrecht. Programma's gericht op het voorkomen en stoppen van crimineel gedrag zouden daarom niet alleen voor minderjarigen beschikbaar moeten zijn, maar ook voor jongvolwassenen tot 24 jaar, aldus NSCR-onderzoeker en VU-hoogleraar reclassering Peter van der Laan. Bron: ANP; NSCR

Ots-verzoeken ongeborn kind

De afgelopen jaren is het aantal verzoeken voor een ondertoezichtstelling van ongeborn kinderen gestegen van 132 in 2009 tot 251 in 2011. Verloskundigen, artsen en andere hulpverleners die zich zorgen maken, kunnen dit melden bij de Raad voor de Kinderbescherming. Het gaat dan bijvoorbeeld om ongeborn kinderen van moeders met psychische problemen, psychiatrische stoornissen, een verstandelijke beperking of een verslaving. Als de rechter bepaalt dat de zorgen terecht zijn, wordt het kind onder toezicht gesteld van bureau jeugdzorg. Een woordvoerder van de Raad bevestigt de toename. Volgens de Raad komt dat vooral door de verhoogde aandacht voor de veiligheid van kinderen. 'In Nederland werden vorig jaar ruim 180.000 kinderen geboren. 251 verzoeken tot ondertoezichtstelling is in dat licht best weinig', aldus een woordvoerder. Ondertoezichtstelling is mogelijk vanaf 24 weken zwangerschap.

Bron: Zorgwelzijn.nl; ANP

In Zeeland eindigde dit jaar het project Veilige Start Zeeland (op Walcheren gaat het project nog door) Het project is een samenwerking van Maatschappelijk Werk Walcheren en het Admiraal De Ruyter Ziekenhuis, verloskundigen en jeugdgezondheidszorg. Doel van het project is vroegtijdige herkenning en aanpak van omstandigheden waarin een kind niet veilig kan opgroeien. Kijk voor meer informatie op: www.veiligestartzeeland.nl

A close-up photograph of a young man and woman looking at a smartphone together. The man is on the left, and the woman is on the right. They are both smiling slightly. The background is a plain, light-colored wall.

Bij
Juvent staan
kinderen op
nummer
1!

Meer weten? Kijk op onze
website www.juvent.nl

JEUGD & OPVOEDHULP ZEELAND